

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/178/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221203385
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Stolárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7221203385.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Stolárovej a členiek JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X, E., zast.: JUDr. Mário Holler, advokát, so sídlom Krmanova 16, Košice, proti žalovanému: Mesto Košice, Trieda SNP 48/A, IČO: 00 691 135, o zaplatenie 4.069,34 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 20. mája 2022 č. k. 41C/13/2021-104

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch I. a II.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej aj súd prvej inštancie alebo aj súd) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 4.069,34 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 1.5.2021 do zaplatenia (I.), priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom v rozsahu (II.) a žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť na účet Okresného súdu Košice II súdny poplatok za žalobu vo výške 244 eur (III.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému peňažných nárokov za roky 2019 a 2020 z dôvodu zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu na zdraví.

3. Vec právne posúdil podľa § 446, § 449 ods. 1 OZ, keď konštatoval, že základ nároku medzi stranami bol sporný, pretože žalovaný žalobu žiadal zamietnuť a uplatnený nárok považoval za zdroj bezdôvodného obohatenia žalobcu. Pri posudzovaní základu nároku žalobcu súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 17C/1040/1997 zo dňa 13.4.2005 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.1.2006 sp.zn. 3Co/253/2005-303, vychádzajúc z odôvodnenia týchto rozsudkov, ako aj rozsudkami tunajšieho súdu 29C/189/2013, 13C/18/2018, 13C/4/2020, ktorými bola jednoznačne určená zodpovednosť žalovaného za poškodenie zdravia žalobcu pri nehode zo dňa 28.12.1995, ku ktorej došlo na zastávke MHD na ul. Protifašistických bojovníkov v Košiciach, kde žalobca pri páde na zľadovatenej komunikácii žalovaného si zlomil kĺčok stehrovej kosti pravej nohy. Vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku vyhotoveného znalcom MUDr. L. Tomčovčíkom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 29C/189/2013 mal súd preukázanú dôvodnosť nárokov žalobcu na náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti, ako aj na náhradu účelných nákladov spojených s liečením. Uvedený úraz zanechal u žalobcu trvalé následky - ťažké obmedzenie pohyblivosti pravého bedrového kĺbu, ťažkú poúrazovú artrózu pravého bedrového kĺbu 3.- 4. stupňa a skrútenie pravej dolnej končatiny o 3 cm, ktoré skutočnosti neboli medzi stranami sporné a tieto diagnostické závery vyplývajú aj z lekárskeho správ, ktoré žalobca predložil v tomto spore. Žalovaný čo do základu

nesúhlasil so žalobou, žiadal žalobu zamietnuť, avšak žiadne dôkazy, ktoré by spochybnili tieto závery, nepredložil. Preto súd uzavrel, že nárok žalobcu, čo do základu, je dôvodný.

4. V predmetnom konaní si žalobca uplatnil nárok na stratu na zárobku počas práceneschopnosti za rok 2020 a nárok na náhradu nákladov spojených s liečením za roky 2019 a 2020. Nárok náhrady straty na zárobku počas PN, ktorú si žalobca uplatnil vo výške 245,16 eur, je dôvodný v uplatnenom rozsahu na základe predložených a opísaných listinných dôkazov a navyše z dôvodu, že žalovaný k danej výške tohto nároku nemal výhrady. Pokiaľ ide o náhradu nákladov spojených s liečením, žalobca si ich uplatnil v súvislosti s kúpeľnou liečbou v období od 23.6.2020 do 14.7.2020 v kúpeľnom zariadení Bardejovské kúpele a.s. vo výške 1.312,50 eur, ktorú úhradu preukázal pokladničnými dokladmi a tento nárok považoval za dôvodný aj čo do výšky, keďže žalovaný k výške tohto nároku nemal výhrady. Vo vzťahu k nákladom na liečbu za rok 2019, a to za lieky vo výške 396,22 eur a za masáže vo výške 594 eur, lieky vo výške 387,46 eur a masáže vo výške 1.134 eur za rok 2020, poukázal na to, že úhradu nákladov za lieky žalobca preukázal listinnými dôkazmi a pokladničnými dokladmi preukázal platby za požadované masáže a tiež, že v súvislosti so zdravotnými ťažkosťami, ktoré vyplývali z úrazu z roku 1995, boli žalobcovi zo strany ošetrovujúcich lekárov tieto masáže, resp. rehabilitácie doporučené. Ani v tomto prípade žalovaný k samotnej výške týchto nárokov nemal výhrady. Pokiaľ žalovaný neuznal základ nároku žalobcu a žiadal žalobu zamietnuť poukazujúc na to, že úhrada nákladov nemá byť zdrojom bezdôvodného obohatenia, súd obranu považoval za nedôvodnú a vyvrátenú právoplatnými rozhodnutiami súdov, ktoré určili zodpovednosť žalovaného za predmetný úraz žalobcu zo dňa 28.12.1995, tiež znaleckým posudkom vyhotoveným v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 29C/189/2013, z ktorého vyplynulo, že následky úrazu u žalobcu pretrvávajú a jeho zdravotný stav sa zhoršuje a výšku náhrad, ktoré si žalobca v konaní uplatnil, mal za preukázanú tak, ako ju žalobcovi priznal predloženými listinnými dôkazmi vrátane tej skutočnosti, že vznikli v súvislosti s predmetným úrazom a preto žalobca má nárok na ich náhradu.

5. Súd tak mal preukázaný nárok žalobcu na náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti vo výške 245,16 eur a nárok na náhradu účelných nákladov spojených s liečením vo výške 3.824,18 eur, spolu vo výške 4.069,34 eur, preto žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť titulom zodpovednosti za poškodenie zdravia žalobcu zaplatiť mu sumu 4.069,34 eur.

6. Po odcitovaní § 517 OZ a § 3 ods. 1 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. priznal žalobcovi popri istine aj úrok z omeškania z omeškania z dlžnej sumy od 1.5.2021 považujúc samotnú žalobu za výzvu na plnenie, pokiaľ žalobca doručil žalobu na súd 14.4.2021 a úroky požaduje až od 1.5.2021, potom žalobe vyhovel žalobe aj v časti uplatnených úrokov z omeškania od dátumu 1.5.2021 do zaplatenia v príslušnej výške 5 % z dlžnej sumy ročne. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. O povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. z dôvodu, že žalobca, ktorého návrhu bolo vyhovené, bol oslobodený od tohto súdneho poplatku a preto žalovaný, ktorý od poplatku oslobodený nebol, bol povinný zaplatiť daný súdny poplatok vo výške 244 eur.

8. Proti rozsudku v časti vyhovujúceho výroku a výroku o trovách konania podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Poukázal na to, že povinnosťou žalobcu v zmysle všeobecnej prevenčnej povinnosti vyplývajúcej z § 415 OZ bolo predchádzať vzniku škody a teda počínať si tak, aby k úrazu nedošlo, byť primerane opatrný, vhodne sa obuť a sledovať stav počasia. Odcitoval tiež § 9a ods. 3 cestného zákona a konštatoval, že povinnosť správcu komunikácie upozorňovať na závady miestnych komunikácií existuje len vtedy, ak chodec nemohol predvídať, že takéto problémy na komunikácii sa vyskytnú. V predmetnom spore však nešlo o takýto prípad a žalobca sám mohol predvídať nepriaznivý stav chodníka a primerane tomu sa chovať. Výrok súdu o tom, že v dôsledku protiprávneho konania mesta Košice vznikla žalobcovi škoda, považoval za nesprávny a mal za to, že žalobca si predmetný úraz zavinil tým, že porušil všeobecnú prevenčnú povinnosť vyplývajúcu z § 415 OZ. Priznané odškodnenie za bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia a stratu na zárobku z roku 2005 vo výške 205.117 Sk s príslušenstvom považoval za primerané a mal za to, že priznanie ďalších domnelých nárokov žalobcu na náhradu škody je neadekvátne a nezákonné, čím dochádza na úkor žalovaného bez relevantného právneho dôvodu k obohacovaniu sa žalobcu. Navrhol preto rozhodnutie súdu zmeniť tak, že odvolací súd žalobu zamietne.

9. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

10. Predmetom odvolacieho prieskumu boli výlučne výroky I. a II., pretože výrok III. nebol odvolaním napadnutý. Súčasne rozhodnutie o povinnosti platiť súdny poplatok je rozhodnutím podľa zákona o súdnych poplatkoch, voči ktorému odvolanie nie je prípustné a ktoré sa iba tým, že bolo poňaté do rozsudku nestalo závislým výrokom) nadobudol právoplatnosť (odvolací súd iba poznamenáva, že predmetná poplatková povinnosť nemôže vzniknúť pred právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým súd žalobe vyhovel, preto správne mal súd o tejto poplatkovej povinnosti rozhodnúť až po právoplatnosti tohto rozsudku).

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. Žalovaný podal odvolanie z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, keď mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Tento odvolací dôvod nebol daný.

14. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, konštatuje správnosť jeho dôvodov a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalobcu dopĺňa nasledovné.

15. Predmetom konania sú peňažné nároky žalobcu uplatnené za roky 2019 a 2020, ktoré si žalobca uplatnil voči žalovanému v súvislosti s úrazom, za ktorý zodpovedá žalovaný, pričom zodpovednosť žalovaného konštatovali súdy v predchádzajúcich konaniach (konanie vedené na Okresnom súde Košice II sp. zn. 17C/1040/1997 v spojení s rozsudkom Krajského súd v Košiciach sp.zn. 3Co/253/2005-303, ale tiež konanie vedené na Okresnom súde Košice II sp. zn. 29C/189/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súd v Košiciach sp.zn. 5Co/151/2017, sp. zn. 13C/18/2018 a 13C/4/2020 identického súdu prvej inštancie).

16. Žalovaný podstatu svojho odvolania založil na argumentácii o tom, že žalobca si predmetný úraz zavinil tým, že porušil prevenčnú povinnosť, ktorá mu vyplývala z § 415 OZ.

17. Odvolací súd musí konštatovať, že žalovaný sa prvýkrát začal brániť tvrdením, že žalobca si predmetný úraz zavinil tým, že porušil prevenčnú povinnosť, ktorá mu vyplývala z § 415 OZ, až v predmetnom odvolacom konaní. Ide teda o prípad, kedy prostriedok procesnej obrany zo strany žalovaného nebol uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie, na základe čoho bolo úlohou odvolacieho súdu posúdiť, či ide o prípustnú novotu v odvolacom konaní, alebo naopak, o neprípustnú odvolaciu novotu.

18. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

19. Vzhľadom na obsah uplatnenej obrany odvolateľa tvoriaceho podstatu podaného odvolania je zrejmé, že námietka zodpovednosti žalobcu za predmetný úraz sa netýka procesných podmienok a ani vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu (§ 366 písm. a/ a b/ CSP). Uplatnením predmetnej obrany odvolateľ nepreukazoval ani to, aby v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keď v odvolaní takýto odvolací dôvod (podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP) ani len neuplatnil. Iba samotná skutočnosť, že žalovaný sa v odvolaní prvýkrát začal brániť tým, že žalobca si predmetný úraz zavinil tým, že porušil prevenčnú povinnosť, ktorá mu vyplývala z § 415 OZ,

neznamená bez ďalšieho inú vadu v konaní, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, navyše ak žalovaný sa v odvolaní inou vadou v konaní, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci nebráni a ani ju žiadnym spôsobom nešpecifikuje. Preto v súvislosti s uplatnenou novotou v odvolacom konaní nenastal ani zákonom predpokladaný prípad § 366 písm. c) CSP.

20. A napokon nenastal ani prípad pomenovaný v § 366 písm. d) CSP, podľa ktorého prostriedok procesnej obrany, ktorý nebol uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť vtedy, ak ho odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolateľovi nič nebránilo v tom, aby už v priebehu konania, t. j. v konaní vedenom súdom prvej inštancie uplatnil obranu spočívajúcu v tvrdení, že žalobca si predmetný úraz zaviniť tým, že porušil prevenčnú povinnosť, ktorá mu vyplývala z § 415 OZ za bližšej argumentácie z podaného odvolania vyplývajúcej.

21. Zhodnotiac uvedené potom nenastal ani jeden prípad, pre ktorý by bolo možné v odvolaní uplatnenú novotu zo strany žalovaného posúdiť ako prípustnú odvolaciu novotu a teda odvolanie žalovaného, ktorého podstatná námietka spočívala v argumentácii o tom, že žalobca si predmetný úraz zaviniť tým, že porušil prevenčnú povinnosť, ktorá mu vyplývala z § 415 OZ, je neprípustnou odvolacou novotou.

22. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil tiež odvolaciu námietku, ktorou žalovaný mal za to, že priznané odškodnenie za bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia a stratu na zárobku z roku 2005 vo výške 205.117 Sk považuje za primeranú a keď mal za to, že priznanie ďalších domnelých nárokov žalobcu je neadekvátne, nezákonné a predstavuje bezdôvodné obohacovanie na úkor žalovaného, pokiaľ odvolateľ súčasne nespochybnil skutkové a následne právne závery súdu o tom, že žalobca preukázal základ nároku, vznik uplatnenej škody (vrátanej jej výšky) a príčinnú súvislosť medzi nimi ako základné predpoklady úspešnosti predmetnej žaloby.

23. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je rozhodnutie súdu vo výroku I. ako vyhovujúcim výroku vrátane jeho výroku II. o trovách konania ako závislého výroku vecne správne, preto ho odvolací súd v tomto rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. Žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný a úspešnému žalobcovi žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).